

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Ι' — ΑΡΙΘ. 478

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΑΝΙΗΛ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ ΚΑΙ Π ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΑΥ-
ΤΟΥ (1791) ὑπὸ Ἀντ. Μηλιαράκη.
Η ΜΙΚΡΑ ΧΑΝΟΥΜΙΣΣΑ, ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνης.
ΕΒΑΚΟΛΟΥΘΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΑΣ ΟΡΓΗΣ, διήγημα.
ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝ.
Η ΑΝΕΜΩΝΗ, ποίημα Ἰωάννου Πολέμη.
ΟΙ ΦΥΓΙΟΦΑΓΟΙ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

83^η ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

Ἐπὶ τῇ 83^ῃ ἐπετηρίδι τῆς γεννήσεως τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία ἑόρτασε πάλιν μετ' ἀπραμίλλου ἐνθουσιασμοῦ, ἡ παρισινὴ ἐφημερίς Ζυλιβλὸς ἐξέδωκεν ἴδιον φύλλον, περιέχον αὐτογράφα πρὸς τιμὴν τοῦ ἐκδότου ποιητοῦ συλλεγέμενα ἐξ ἐπισήμων ἀνδρῶν, βασιλέων, πολιτικῶν, φιλολόγων, ποιητῶν, δημοσιογράφων, καλλιτεχνῶν, στρατιωτικῶν, πάσης ἐθνικότητος. Ἐν τοῖς πλείστοις τούτων ἐκφέρονται συντόμως ὁράαια σκέψεις, ἐν αἷς ἐκδηλοῦται ὁ πρὸς τὴν μεγαλειφυίαν τοῦ Οὐγκώ ἀπερίοριστος θαυμασμός, εἰς γλώσσας παντοίας, μὴ ἑξαιρουμένης οὐδὲ τῆς ἰαπωνικῆς καὶ τῆς περσικῆς. Ἐν μέσῳ τῆς πρώτης σελίδος παρίσταται ἐν εἰκόνι ἡ ἀποθέσις τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ ἐν μέσῳ χορείας Μουσῶν καὶ νυμφῶν, δαφνῶν, ἄκτινων καὶ λιθωνωτοῦ. Τὰ ἀποσταλέντα αὐτογράφα ὑπερβαίνουν τὴν ἑκατοντάδα. Συναντῶνται ἐν αὐτοῖς ἐν κοινῇ λατρεῖα ἄνθρωποι διαφόρων πολιτικῶν ἀποχρώσεων καὶ φιλολογικῶν σχολῶν. Ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας, ὁ Ρενάν, ὁ Βερτελώ, ὁ Paul Bert, ὁ Καρῶ, ὁ Ζολά, ὁ Δωδέ, ὁ Ἰούλιος Σίμων, ὁ Ἀλφ. βέης τῆς Τύνιδος, ὁ Καστελάρ, ὁ Ἐμμανουήλ Γονζαλές, ἡ Ἰουλιέτα Λαμπέρ, ὁ Κοππὲ, ὁ Leconte de Lisle, ὁ Μασσενέ, καὶ ἄλλοι, τῶν ὁποίων δὲν δυνάμεθα νὰ καταγράψωμεν ὅδε τὰ ὀνόματα. Τὰ διάφορα αὐτογράφα ἀποτελοῦνται ἐξ ἐπιγράμμάτων ἐμμέτρων ἢ πεζῶν, ἐκ παντοίων ρητῶν, ἐπιστολῶν, καὶ μουσικῶν ὕμνων. Ἐξ Ἑλλάδος ἐπέστειλεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης τὰ ἑξῆς: «Ἐπὶ τῇ ἀμφιτερίδι τοῦ ποιητοῦ προσέρχομαι εἰς τὴν ἀγαντὴν χορείαν τῶν εὐχετῶν τετῶν φόρον θαυμασμοῦ καὶ εὐνομοῦντος Ἑλλήνος». Καὶ ὁ συντάκτης τῆς Νέας Ἐφημερίδος κ. Ἰω. Καμπουρογλος τὸ ἑξῆς διείχον:

Δὲρ ἔχῃ ἡ Ἑλλὰς ἐκεῖνον ποῦ μὲ φλόγα τοῦ Κανάρη
Ἐψάλε τῆς Ἑλευθερίας τὴν ἁγία πρώτη χάρι.

Ἐπίσης ἑλληνιστὶ ἐπέγραψεν ὁ γνωστὸς φιλέλλην συγγραφεὺς Henri Houssaye τὰ ὥρατα ταῦτα: «Ὁ χορὸς τῶν ποιητῶν ἦλθεν εἰς τὴν γέννησίν σου. Ὁ Ὅμηρος σὲ ὀνόμασεν υἱόν του, ὁ Αἰσχύλος καὶ ὁ Πίνδαρος εἶπον: «ἀδελφε μου!» Πρῶτον πάντων ὑπάρχει θεοιμῆνον τὸ ρητὸν τοῦ Ρενάν: «Onorate l'altissimo poeta!» Τὸ τῆς βασιλίσσης τῆς Ρουμανίας ἔχει οὕτω. «Μόνον αἱ ὑψηλὰ χιονοσκεπαστοὶ κορυφαὶ ἑκακοντίστου φλόγας ἐν ὥρᾳ τῆς δύσεως». «Ἄξιον ἰδίας σημειώσεως κρίνομεν τὸ τοῦ μυθιστοριογράφου Ὁνέ: «Οὕτε διὰ πεζῶν οὕτε διὰ στίχων πανηγυρίζεται ὁ ποιητὴς» γράφει μόνον ἐπὶ λευκοῦ χάρτου Βίκτωρ Οὐγκώ. Τὸ ὄνομα τοῦ ἐκφράζει τὰ πάντα».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν ταῖς ἐσχάτως ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς Σχολῆς γενομέναις ἀνασκαφαῖς ἐν Ἑλατεῖα ἀνεκαλύφθη ἐν τοῖς ἐρείπιοις τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας μεγάλη πλᾶξ φαιού λευ-

κοφλέθου μαρμάρου, ἔχουσα μῆκος μὲν μ. 2,33, πλάτος 0,64 καὶ ὕψος 0,33. Ἐπὶ μιᾷ τῶν πλαγιῶν πλευρῶν τῆς πλακῆς ταύτης εἶνε κεχαρμμένη ἡ ἐπομένη ἐπιγραφή διὰ γραμμάτων τῶν βυζαντινῶν χρόνων:

«+Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας οὗ ποὺ τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χ(ριστός)».
Ὁ ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ «Δελτίου τῆς ἑλληνικῆς ἀλληλογραφίας» ἐκδόους τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην κ. Ch. Diehl παραδέχεται ὅτι ὁ λίθος εἶνε αὐτός ἐκεῖνος, ἐφ' οὗ ἐκάθυσεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τοῖς γάμοις ἐν Κανᾷ τὴν γνώμην ταύτην ἐνίσχυει βεβαίως ἡ γαλλικὴ μετάφρασις τῆς ἐπιγραφῆς: «c' est ici la fameuse pierre κτλ.» ἀλλ' ἡ μετάφρασις αὕτη δὲν εἶνε ἀκριβής, διότι ὁ χαράξας τὴν ἐπιγραφὴν ἤθελεν ἀπλουστεύει νὰ εἴπῃ: «ὁ λίθος οὗτος ἐστὶν κτλ.» τοῦ ἄρθρου μὴ ἔχοντος τὴν ἀποδιδιομένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐκδότου δύναμιν. Ἐκ τίνος χαράγματος ὅμως, ἀναγιγνωσκόμενου εὐχερῶς διὰ μικροσκοπίου ἐπὶ μιᾷ πλευρᾷ τῆς πλακῆς, ἡ γνώμη τοῦ ἐκδότου ἀποδείκνυται πιθανωτάτη. Τὸ χάραγμα, ἔχον οὕτω: «[+ Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ πατρὸς] καὶ τῆς μητρὸς μου Ἀντωνίου +» συνδυάζει ὁ ἐκδότης εὐφυῶς τοὺς ἀναφερομένους ὑπὸ Ἀντωνίου τοῦ ἐκ Παλαιστινίας, προσκυνητοῦ μεταθέντος εἰς Παλαιστίνην περὶ τὰ τέλη τῆς 5^{ης} ἑκατονταετηρίδος, ἐν ταῦτι καὶ τῷ Ἀντωνίῳ τοῦ χαράγματος. Οὗτος ἀναφέρει ὅτι ἐν Κανᾷ, οὗτο δὲ θαυμά ἐποίησεν ὁ Κύριος, κατεκλίθη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀκκουβίτου (κλίνη πρὸς τράπεζαν) ἐφ' οὗ καὶ ἐκείνος, καὶ ἀνέγραψεν ἐπ' αὐτοῦ τὰ τῶν γονέων ὀνόματα. Ὅθεν ὁ ἐν Ἑλατεῖα εὐρεθεὶς λίθος δύναται νὰ καταλεχθῇ εἰς τὰ παντοειδῆ ἄγια λείψανα, ἃ ἐχομίζοντο ἐκ Παλαιστίνης κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους.

— Ἐν τῇ Ἑθνικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Φλωρεντίας κατετάχθησαν πάντα τὰ χειρόγραφα τοῦ Οὐγού Φοσκόλου. Προσεχῶς δ' ἐκδοθήσεται λεπτομερῆς τούτων κατάλογος, περιέχων καὶ ἀποσπάσματα τῶν περιεργότερων καὶ σπουδαιότερων ἀνεκδότων ἔργων τοῦ Ζακυνθίου ποιητοῦ. Ὁ κατάλογος θαπτελῇ ἅμα συμπληρωτικὸν τόμον τῆς ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν Le Monnier δωδεκατόμου ἐκδόσεως τῶν ἀπάντων αὐτοῦ.

— Ἐν τῇ Ἀθηνᾷ τοῦ Δονδίνου ὁ J. Theodore Bent, ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ποιήσας ἀνασκαφὰς ἐν Ἀντιπάρῳ καὶ εἰς τὴν πατρίδα τοῦ ἀποκομίσας καὶ πωλήσας τὰ εὐρήματα, ἐδημοσίωσεν σημειώσεις περὶ τῶν δοξασίων καὶ τῶν ἔθμων τῶν κατοίκων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου. Ἡ μακροτέρων τῶν σημειώσεων τούτων διαλαμβάνει περὶ Ἡλίου, εἶνε δὲ ἀπλὴ περιλήψις τῆς πραγματείας τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου περὶ τοῦ Ἡλίου κατὰ τοὺς δημόσιους μύθους, ἐξ ἧς δὲν παρελείφθησαν οὐδ' αἱ ἀγνοῦσαι τοῖς νησιώταις δοξασαί. Ὁ εὐσυνειδήτος Ἀγγλος, ὅστις ὡς πόρισμα ἰδίων ἐρευνῶν παρουσιάζει τὰς σημειώσεις ταύτας, προστίθησι καὶ τινὰς ἄλλας παρατηρήσεις, ὧν οὐδεὶς βεβαίως θὰ διαμρισητήσῃ αὐτῷ τὴν πατρότητα, ἀνευρίσκων ἐν τῷ ἀργαλεῶ τῶν νησιωτῶν τὸ ὁμηρικὸν ἐπιθετὸν ἀργαλέον, ἐν τῷ ἐπιθετῷ οἶλος (= δλος) τὸν οἶλον ἢ ἱούλον καὶ ἐν τῷ καλαμαρίῳ τῶν μαθητῶν τὸν νάρθηκα, δι' οὗ ὁ Προμηθεὺς ἐδωροφόρησε τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις.

— Ἡ γαλλικὴ κυβερνήσις συνέστησε πολυμελὲς ἐπιτροπὴν πρὸς ἀρχαιολογικὴν ἐρευναν τῆς Τύνιδος, ἀναθεῖσα αὐτῇ καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν σωζομένων ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἀρχαίων μνημείων. Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπείας διορίσθη ὁ Ἑρνεστος Ρενάν.

— Τὸ Βέλγιον παρασκευάζεται νὰ ἐορτάσῃ τὴν πεντηκостὴν ἐπετηρίδα τῆς ἐν τῇ χώρᾳ εἰσαγωγῆς τῶν σιδηροδρόμων. Μεταξὺ τῶν ὑπὸ τὸν προγράμματος ὀριζόμενων περιλαμβάνονται διεθνὲς σιδηροδρομικὸν συνέδριον, μέλλον νὰ συνέλθῃ ἐν Βρυτέλλαις, σειρά ἐκδρομῶν, καὶ τὸ πάντων ἀξιολογώτερον, ἱστορικὴ πομπή, δι' ἧς θέλουσιν ἐπιδειχθῇ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Βρυτέλλων τὰ διάφορα μέσα τῆς συγκοινωνίας ἀπὸ καταβολῆς κόσμου μέχρις ἡμῶν.

— Κατὰ τὸν προσεχῆ αἰῶνα θέλει τελεσθῇ ἐν Ρωσίᾳ διαγωνισμός, ὁμοίος τοῦ ὁποίου οὐδέποτε ἐτελέσθη. Εἰς τῶν